

СЕВЕРНА ПЪСЕНЬ

Отплуйай, моя бледна пролѣтъ,
Запѣй отъ кораба си бялъ,
Не слушай че назадъ те молятъ
Слова на обичъ и печаль.

Върни се ти у родна пристанъ
Подъ многоцвѣтни небеса,
Де въ радостъ е деньтъ разлистень,
Нощта — въ блаженство и роса.

Невинна волна като славей
Живѣй по вейки и тревы,
Допѣй последното прощавай
И всичко друго забрави. —

За тебе чуждъ бѣ моя северъ,
Покой заслушанъ тукъ цари,
Приспивни призрачни напѣвы
Шумятъ въ бездѣннитѣ гори.

Завѣй ли северния вятъръ
Изъ твойгѣ южни лесове,
Не спомняй въ пѣсенъта позната
Че съ горестъ нѣкой те зове.